

אמנם ההגנה הנשנית הרי כפולה היא, שהרי אנחנו חיים בתחום הטבע המליך אותנו בחוקיו, והנו מוצוים לתחילה עמהם, בקשר קדושת התורה והמצוות א' את חוקתיו תשמרו, חוקים שחקתני בהם שמים ואڑץ.⁸ אמנם הנו גם כן מאוגדים, עם כל המעשים אשר רוח האדם הולך ומחדר אותם עם כל הטכנית כולה, וכל הסתעופיותה. וכשם שאנו מתחלים עם חוקי הטבע בהתאם לדבר ה' ואור תורה, כן אנו מתחלים עם חוקי הטכנית, וחיבים אנו ללכת בהם גם כן בהתאם עם חוקי התורה ויפעת אורה. ונמצא שיש לנו יהדות טבعتית ויהודית טכנית, היהדות הטבעית מובעת היא בתקיעת השופר הכליל הטבעי, אמנם היהדות הטכנית היא מובעת בתקיעת החצוצרות כליל המשעה המתוקן במפעלו של האדם, באמנותו הטכנית.

השאיפה האמיצה שלנו היא להרים קרן בשני חלקיה היהודית הללו הטבעית והטכנית, אבל כדי להתאים התאמת גמורה לחינו את כל המשאלים הטבעיים והטכניים יחד, על פי התורה והמצוות א', הנו יכולים להוציא אל הפועל דока נשובה לחינו הכלליים השלמיים, שהסימן להזה הוא שנזוכה לשוב אל נוה קדשנו, בכל הodo והדרו. שנעמדו לפני ד' במקום נויו של עולם בבית קדשו ותפארתו, נשמקד מלך ועיר מלוכה לנו יהיה משוכל בהדרו. אמנם גם כאשר הד' השולהה במקדשו, שברה את חסניינו, אל תשחmach אויבתנו לנו. אמרת הדבר, שהיד הרשעה יכולת היא להשתלח בהיהדות הטכנית והוד החצוצרות נלקח ממנה לשעה, אבל הכל יודעים שהטכנית כולה רק על הטבע האיתן היא מיסודת והיהודת הטבעית שלנו אין שום יד של צר יכולת לשברה. בזה הנו החסינים והועים שבאותם, ולעולם נשאר בידינו השופר. ולאחר הנו מתעדדים ובוואים בשאייפתנו המנחתת אמרו אלא במקדש ולא היו נהוגין כן אלא בשעריו מורה ובהר הבית בלבד ואמר רבא ואיתימא רב כי הושע בן לוי מי קרא דכתיב בחצוצרות ושל שופר הרינו לפניו המלך ד'⁹, לפני המלך ד' הוא דברינו בחצוצרות ושל שופר אבל בעלמא לא".¹⁰

בתגרות יד האויב אשר הרע בקדוש. בחצוצרות ושל שופר נרעיל לפני המלך ד' בבית נכוון ונשא. ונלמד את עצמנו ואת כל עמי הארץ אשר יראו כי שם ד' נקרא עליינו, כי הטכנית האנושית נוצרה כדי לשמש את העולם ואת החיים התונדים עלי-פי דבר ה' להיות חיים תמים וטהורים כאשר עשה אלקיים את האדם ישר¹¹ והוא צריכה לא לבול ולהשחית אלא היום בשופר.

העשות طفل לקומו של העולם בטורת טבעו הבריא והרענן על פי מהלך חוקי הטבע אשר ברא אלקיהם חיים ומלך עולם להחיות בהם את בריאותי. ונזוך גם וביחוד או בימי גודלתו ופארנו כי השופר מאיריך וחותצירות מקצרות, שמותם היום בשופר. האשורי העם יודעי תרואה ד' באור פניך יהלכו¹².

ואל הדרת קדשה, ואם חשוב ישראל נאם ד' אליו תשוב,¹³ וגדולה תשובה שמביאה גאולה ורפאלה לעולם.¹⁴

וכמו על העולם כולו, וכל פרטיו, גם על התנועה עצמה, וכל סעיפה הנונו קוראים מנהמת גפשנו, ולבנו צועק אל ד' כי על התשובה מראש הבתחתנו ועל התשובה עינינו מיחלות לך"¹⁵, שובה ישראל עד ד' אלקי¹⁶, לכו ונשובה אל ד' כי הוא טרף וירפאננו, יך ויחבשנו, יחינו מימים, ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו¹⁷ ב Maherha בימינו, אכן.

השופר והחצוצרות

הנו עמידים כלנו, כל קהל ישראל בארץ ובגולה, לשמעו את קול השופר, ביום הוכרון, הביע"ל. אמנם, משתוקקים אנחנו גם כן לשמעו עם השופר את קולן של החצוצרות. מקסים אותנו הצייר הקדוש של השופר "האדיאלי", המפואר בהידרו, "שפוי מצופה זהב ושתי החצוצרות מן הצדדין", שופר מאיריך וחותצירות מקצרות שמצוות היום בשופר".¹⁸ אמנם, אין לנו ראוים עכשו בדילולנו למדה וולגשימה בפועל, ורב פפא בר שמאול סבר למיעבד עובדא מתרניתין אמר ליה רבא לא אמרו אלא במקדש ולא היו נהוגין כן אלא בשעריו מורה ובהר הבית בלבד ואמר רבא ואיתימא רב כי הושע בן לוי מי קרא דכתיב בחצוצרות ושל שופר הרינו לפניו המלך ד'¹⁹, לפני המלך ד' הוא דברינו בחצוצרות ושל שופר אבל בעלמא לא".²⁰

ואם כן הנו כתע שומעים בכתבי כנסיות במקדשינו המעניינים רק את קול השופר בלבד, אבל הלא קשרים אנחנו לצפיטינו הבטוחה, שעוז יבחר לנו את נחלתונו את גאון יעקב אשר אהב סלה²¹, ונשמע בבית חיינו את הקול המורכב, של החצוצרות ושל שופר ביחיד, אמנם גם אז לא נשכח שחצוצרות מקצרות, שופר מאיריך, שמצוות את ההכרזה האדריטה של אל תירא עבדי יעקב²², ואל תחתוףתנו זאת כמה עמוק צריך להיות אצלנו הרושם של ההגנה הקדושה הזאת, על אף כל צרינו ושוטני נפשינו, האמורים לכטנו ונכחדים מגוי, ולא יזכיר שם ישראל עוד;²³ אשר סביב שתו עליינו²⁴ בכל תפוצותינו בגולה, גם פה על אדמות קדשנו גאון עז לנו.

4 ירמיה ד' א'. 5 ע' יומא פט. 6 תפילה יום כפור. 7 הווע ו' א'-ב'.

1 ר'ה קו : במשנה. 2 תהילים צ"ו ו'. 3 ר'יה כ'. 4 תהילים מ"ז ה'. 5 ישעה מ"ד ב'.

9 קהלה ז' כ"ט. 10 תהילים פ"ט ט"ז.

10 תהילים פ"ג ה'. 11 ע"פ תהילים ג' ז'.